

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://www.muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/dowodcy-formacji-granicznych/maksymilian-linda/9428,Maksymilian-Linda.html>
01.05.2025, 17:30

gen. bryg. **Maksymilian Linda** , ur. 22 X 1860 r. w Działoszynie, woj. kaliskie. Ukończył gimnazjum filologiczne w Warszawie i Szkołę Junkrów. Rozpoczął następnie służbę zawodową w piechocie armii rosyjskiej. W latach 1904-1905 w czasie wojny rosyjsko-japońskiej dowodził batalionem piechoty. Podczas I wojny światowej mianowano go dowódcą pułku, a następnie brygady (od II 1917 r.). Po rewolucji w Rosji w 1917 r. działał na rzecz Wojska Polskiego na Ukrainie, jako szef sztabu 4 Dywizji Strzeleckiej i dowódca Brygady Piechoty w II Korpusie Polskim w Rosji. Po jego likwidacji służył w III Korpusie Polskim w Rosji (IV-VI 1918 r.). W lutym 1919 r. wstąpił do Wojska Polskiego. Początkowo objął stanowisko wiceprzewodniczącego, potem zaś przewodniczącego komisji kwalifikacyjnej dla urzędników wojskowych oraz dla oficerów w Departamencie Personalnym Ministerstwa Spraw Wojskowych. Następnie został wyznaczony na komendanta miasta i placu we Lwowie. W kwietniu 1921 r. przeniesiono go w stan spoczynku. Ponownie został powołany do służby w czerwcu 1921 r. na stanowisko komendanta głównego Batalionów Celnych (później Straż Graniczna) przy Ministerstwie Skarbu. Dnia 1 II 1923 roku przeniesiony w stan spoczynku. Zmarł w Zakopanem 25.IV.1945 r.

Awanse:

- Chorąży (1882)
- podporucznik (1886)
- porucznik (1890)
- sztabskapitan (1894)
- kapitan (1896)
- podpułkownik (1905)
- pułkownik (1911)
- gen. bryg. (1921)

Odznaczenia:

- Krzyż Walecznych – 2 krotnie

Źródło:

Enc. Wojsk. V; Kryśka – Karski, Żurakowski, Generałowie; CAW, Akta personalne, L-4226

T. Kryśka-Karski, S. Żurakowski, Generałowie Polski Niepodległej, Warszawa 1991.

P. Stawicki, Słownik biograficzny generałów Wojska Polskiego 1918-1939, Warszawa 1994.